

РЕШЕНИЕ

№ 257

гр. гр. Хасково, 09.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ХАСКОВО, III ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на седми април през две хиляди двадесет и втора година в
следния състав:

Председател: Нели Д. Иванова

при участието на секретаря Ваня З. Кирева
като разглежда докладваното от Нели Д. Иванова Гражданско дело №
20215640102078 по описа за 2021 година

Предявен е от Н. Н. ГР. с ЕГН:***** от *****, със съдебен адрес
*****, адв.М. Ч., против ЗД „Бул Инс” АД, ЕИК 831830482, със седалище и адрес на
управление гр.София, район „Лозенец“, бул.„Джеймс Баучер” №87, представляван от
изпълнителните директори Стоян Станимиров Проданов и Крум Димитров Крумов, иск с
правно основание чл.432 от Кодекса за застраховането /КЗ/ във връзка с чл.429 ал.2 т.2 от
КЗ.

В исковата молба се твърди, че на 28.05.2018г. ищцата пътувала в автомобил
„*****“ с рег.№*****, управляван от дъщеря й Н. С. Г.. Вследствие
неправомерно навлизане в лентата за насрещно движение на управляван от Ж. И. И. л.а.
„*****“ с рег.№***** настъпил удар между двата автомобила. Образувано било
досъдебно производство №789/2018г. по описа на РУ на МВР-Хасково, в хода на което в
качеството на обвиняем бил привлечен Ж. И. И.. В хода на развитото се съдебно
производство по НОХД №1419/2019г. по описа на РС-Хасково подсъдимият Ж. И. И. се
признал за виновен в извършване на престъпление по чл.343, ал.3, предл.2-ро, б.„а“, предл
1-во, във връзка с ал.1, б.„б“, предл.2-ро, във връзка с чл.342, ал.1 от НК, като постигнал
споразумение за решаване на делото по реда на чл.384 вр.чл.381-чл.383 от НПК.
Одобрено от съда споразумение за решаване на делото имало последиците на влязла в
сила присъда. Съгласно нормата на чл.300 от ГПК, влязлата в сила присъда на наказателния
съд била задължителна за гражданския, който разглежда гражданските последици от
деянието относно това дали е извършено деянието, неговата противоправност и виновността
на дееца. Следователно виновността на застрахованото лице Ж. И. за настъпване на ПТП
била безспорно установена, като той носел и гражданска отговорност за причинените
имуществени и неимуществени вреди вследствие противоправното си деяние. В резултат на
неправомерните действия на застрахованото лице Ж. И. И. на пострадалата Н. Н. ГР. били
причинени неимуществени вреди – болки, страдания, сериозно здравно неразположение за
дълъг период от време. Счупването на ключицата водило до трайно затруднение в
движението на дясната ръка по смисъла на чл.129 от НК. Причинени били и разкъсно-

контузна рана на лявото коляно, кръвонасядания по двете подбедрици, които причинили разстройство на здравето извън случаите на чл.128 и чл.129 от НК. След катастрофата Н.Г. била изцяло обездвижена една седмица на легло с необходимост от оказване на чужда помощ при обличане, хранене, както и полагане на хигиенни грижи. Непосредствена физическа помощ и грижи били оказвани през този период от В. Я. М.. В продължение на повече от месец изпитвала интензивни болки в цялото тяло. Имала силни болки в ляв долен крайник, който бил с видима рана с овална форма и хлътване навътре в горната част на лявото коляно и прорезна рана в областта на лявото бедро. Имала отток в областта на цялата дясна раменна област, с подуване, което се разпростирало чак от рамото до цялата дясна страна на врата. Изпитвала силна болка в дясната раменна половина и при докосване в областта на травматичното увреждане болката била неописуемо силна. Настъпило хлътване навътре в тази част вследствие на удара. При първоначалния преглед в спешното отделение непосредствено след инцидента пострадалата не била информирана от медиците, че ѝ е причинена средна телесна повреда на дясната ключица, като месец по-късно поради интензитета на болката в областта на ключицата и прогресивно подуване на мястото на увреждането повторно посетила травматолог, направена ѝ била повторна рентгенография и било констатирано счупване на дясната ключица. При прегледа при д-р Е. било констатирано, че още от първата рентгенография е видно наличието на счупване. Ищцата си закупила ортеза за имобилизация на счупената ключица, лекарства за разнасяне на отока и болката. Носила ортезата над месец и половина, като болките в областта на травмата не отшумявали и след свалянето ѝ, а движенията с ръката били силно ограничени. Повече от 4 месеца ищцата изобщо не натоварвала горния си крайник. Необходими ѝ били около 4-5 месеца за постепенно раздвижване и възстановяване на ръката. И към днешна дата ищцата изпитвала болка в ръката при по-интензивно движение или при работа свързана с по-продължително действие с нея. Тъй като травмата била установена месец по-късно, по всяка вероятност зарастването било неправилно. Извън физическите болки пострадалата получила и много силен стрес вследствие на настъпилото ПТП. От тогава възникнал постоянен страх да пътува, като избягвала да се качва в кола извън крайно наложителните случаи. Изпитвала страх за живота и сигурността при пътуване на най-близките си членове на семейството. Многократно сънувала кошмари свързани с ПТП-то. Досега пострадалата нямала подобно преживяване в живота си като събитието от 28.05.2018г., което довело до трайни последици за нея – физически и психологически. Тя била възрастен човек, като към датата на инцидента била на 57 години. В резултата на настъпилото ПТП получила травма, която наложила продължително лечение и възстановяване – около 4 месеца без натоварване на крайника и още около 4-5 месеца постепенно възстановяване и раздвижване. Интензитетът на търпените болки бил най-голям през първите дни на лечение. Впоследствие и до момента на раздвижване с постепенно натоварване на крайника болките били силни при движение, в продължение на над 4 месеца, като постепенно намаляли, но и до момента при студено време не били утихнали. Пълно възстановяване все още не било настъпило.

В настоящия случай пострадалото лице било участник в застрахователно събитие, покрито от застраховка „Гражданска отговорност“; застрахователното събитие причинило увреждания на здравето му; гражданската отговорност на виновното лице била застрахована в „Бул Инс“ АД към датата на настъпване на застрахователното събитие; вследствие настъпване на уврежданията пострадалото малолетно лице претърпяло неимуществени вреди, които не били възстановени от страна на виновния причинител на вредата.

Ето защо, се иска постановяване на решение, с което да бъде осъдено ответното застрахователно дружество да заплати на Н. Н. ГР. сумата от 20000лв., представляваща обезщетение за неимуществени вреди – болки и страдания, причинени от увреждане на здравето, настъпило на 28.05.2018г. при ПТП в землището на *****, общ.Минерални бани, причинено от Ж. И. И. /застрахован в „Бул Инс“ АД/ при управление на л.а. „*****“ с рег.№*****, от които 18000лв. – за счупване на дясна ключица и 2000лв. – за разкъсано контузна рана на ляво коляно, кръвонасядания по двете подбедрици, ведно с мораторна лихва от 1177,78лв. върху претендираните суми, считано от 11.02.2021г. до датата на завеждане на иска и законната лихва от датата на завеждане на иска до

окончателното изплащане. Претендира присъждане на разноските по делото.

В срока по чл.131 от ГПК ответникът депозира отговор на исковата молба, с който оспорва изцяло иска като недопустим, нередовен, респ. неоснователен. Прави възражения за съпричиняване на вредоносния резултат от водача на другия л.а. участвал в процесното ПТП, което било основание за намаляване на обезщетението за вреди. При условията на евентуалност твърди, че ако са причинени твърдените увреди, забавянето на оздравителния процес е в резултат на неспазване от ищеца на лекарските предписания, предхождащи ПТП-то заболявания и настъпили други случайни събития. На следващо място се твърди, че твърдяното от ищцата счупване не било вследствие на процесното ПТП от 28.05.2018г., а от последващ инцидент с неустановен характер и обстоятелства. Данни за проведена рехабилитация също липсвали. Ответникът твърди, че предявените искове са недоказани. Оспорва също така исковете по размер. Твърди, че ищецът не представил банкова сметка, по която да бъдат изплатени търсените обезщетения, поради което не следвало да се присъжда лихва за забава. Освен това предвид неоснователност на главните искове, респ. неоснователни се явяват и акцесорните искове за лихви. В случай, че се уважи претенцията за лихви същите следвало да се присъдят от датата на посочване на банкова сметка от ищцовата страна. Отговорността на застрахователя била договорна, а не деликтна, поради което той изпадал в забава след отправяне на покана за изпълнение и в частност от датата следваща изтичането на 3-месечния срок по чл.429 ал.3 от КЗ вр.чл.430 ал.1 от КЗ, т.е. 02.05.2020г. и предоставяне на данни за банкова сметка.

Предвид гореизложеното се иска отхвърляне на предявените искове като неоснователни и недоказани. Алтернативно, в случай, че се приемат за основателни, се иска намаляване на размерите на претендираните обезщетения. Претендира присъждане на разноски в производството.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност приема за установено от фактическа страна следното :

С определение, постановено в с.з. на 14.07.2020г. по НОХД №1419/2019г. по описа на РС-Хасково, е одобрено постигнатото между РП-Хасково и подсъдимия Ж. И. И. споразумение, като последният е признат за виновен в това, че на 28.05.2018г. в землището на *****, общ.Минерални бани, при управление на л.а. „*****“ с рег. №*****, нарушил правилата за движение – чл.6 т.1 от ЗДвП, движейки се с превишена скорост, по непредпазливост причинил средна телесна повреда на повече от едно лице – на три лица : на Б. А. Г., изразяваща се в счупване на лявата ключица по средата без разместване на фрагменти, довело до трайно затрудняване на движението на левия горен крайник за повече от 30 дни, по смисъла на чл.129 от НК; на Е. Х. Х., изразяваща се в счупване на лявата мишнична кост и на лявата лъчева кост, довело до трайно затрудняване на движението на левия горен крайник за повече от 30 дни, по смисъла на чл.129 от НК; на Н. Н. ГР., изразяваща се в счупване на дясната ключица, довело до трайно затрудняване на движението на десния горен крайник за повече от 30 дни, по смисъла на чл.129 от НК – престъпление по чл.343 ал.3, предл.2-ро, б.„а“, предл.1-во, вр.ал.1 б.„б“, предл.2-ро, вр.чл.342 ал.1 от НК. При извършената проверка за сключена застраховка „Гражданска отговорност“ се констатира наличие на активна такава към дата 28.05.2018г. за МПС с ДКН ***** в ЗД „Бул Инс“ АД. Ищцата отправила покана до застрахователя за изплащане на обезщетение за неимуществени вреди в размер на 20000лв. /без номер и дата/. В отговор на поканата застрахователят отговаря с писмо от 02.02.2021г., че след разглеждане на щетата, с цел своевременно обезщетяване на претърпените от пострадалото лице Н. Н. ГР. болки и страдания, вследствие настъпило на 28.05.2018г. ПТП, експертния съвет определя застрахователно обезщетение за претърпените неимуществени вреди в размер на 4000лв. В писмото се сочи, че за изплащане на определеното застрахователно обезщетение е необходимо представяне на лична актуална банкова сметка на пострадалото лице Н. Н. ГР. или нотариално заверено пълномощно – оригинал, в полза на когото пострадалото лице желае да бъде изплатена сумата /чл.338 ал.1 от КЗ/.

Представени са с исковата молба медицински документи за извършените прегледи,

изследвания и предприето лечение на ищцата след произшествието.

От показанията на свидетеля В. Я. М. се установява, че живее на съпружески начала със сина на ищцата Н. Н. ГР.. Свидетелката твърди, че знаела за инцидента. Същият ден пътувайки към ***** на завоя видяла колата на Н.. Вече била станала катастрофата. Н. и бебето били тръгнали вече за болницата, а Н. била там. След това св.М. бързо си тръгнала, защото също била с бебе в колата. Твърди, че след това ищцата я откарали в Спешното, където ѝ казали, че няма нужда от хоспитализация и да се прибира вкъщи. Св.М. живеела при ищцата със сина ѝ. Когато си дошла, имала открита рана на коляното. Дясната ѝ ключица, после се оказала счупена, била с много голяма подутина синя и с всеки изминал ден болките се усилвали и така се стигнало до втора снимка, на която се установило счупването. Това било след около месец. Свидетелката твърди, че от деня на катастрофата за всичко помагала на ищцата и за преобличане, къпане, хранене, сервиране, за абсолютно всичко и до сега ѝ помагали, защото изпитвала болка в рамото и коленете. Ключицата не била възстановена, не можела да вдига тежко, не можела да помага с децата. Казвали, че могат да я оперират, но реално не ѝ давали гаранция, че може да се подобри след операцията. Ищцата била с постоянно високо кръвно след инцидента, много често ѝ се сменяли хапчетата. Постоянно била на успокоителни, не желала да пътува. Постоянно звъняла на близките си дали са пристигнали, да карат бавно. Преди това не ѝ се налагало постоянно да пие лекарства за кръвно, успокоителни не била ползвала, докато сега постоянно. Според свидетелката, към днешна дата този стрес не бил преодолян от ищцата.

От показанията на свидетеля Н. С. Г. се установява, че е дъщеря на ищцата. На 28.05.2018г. в късния следобед след 6ч. се качили на колата и тръгнали за магазина в с.Минерални бани, като дъщеря ѝ седнала в баба си. Изкачвали се по нагорнището извън ***** и следвал завой. Св.Г. твърди, че карала много бавно с около 40км/ч. по нагорнището. Видяла как колата навлиза в нейното платно с много висока скорост и започнала да отбива в дясно, почти спряла. Той набил спирачки, летял към тях, толкова силно се движела колата, чул се як тътен. Тогава детенцето ѝ изплакало и свидетелката се свързала, тяхната кола била в канавката, а другата кола по средата на пътя. Свидетелката излезнала от колата и взела детето си, един приятел минал точно тогава, тя му махнала и се качила в колата му, като той ги закарал в Спешна помощ без да чакат линейка. След няколко часа дошла и майка ѝ, казала, че са ѝ правили снимка. Имала дупка на коляното, охлузвания, разкъсване на дрехи. След като се прибрали ключицата на майка ѝ била счупена, имала болки в коляното. Налагало се да ѝ помагат да се преоблича. Около един месец продължило възстановяването. На снимката, която ѝ направили същата вечер казали, че няма нищо и след един месец имала още повече болки. Пак отишли на преглед, пак нова снимка и се оказало, че има счупена ключица. Тогава д.р Е. гледал и двете снимки и казал, че и на първата също имало счупена ключица, но просто не го били забелязали. До сега не била зараснала ключицата. Постоянно ѝ помагали, миели съдове, помагали ѝ да се облича, за хигиенни нужди. От тогава ищцата вдигала кръвно. Постоянно им звъняла дали са пристигнали, добре ли са. Ищцата не са качвала на автомобил, ако не се налага. Свидетелката твърди, че към днешна дата стреса продължавал да съществува. Вече не била трудоспособна. Казвала, че са ѝ възложили операция, но нямало гаранция, че след толкова време пак ще зарасне тази ръка. Налагало се всеки ден да ходят да ѝ помагат в домакинската работа, не можела да измие една тенджерка, измивала две чинии и спирала, защото не можела да продължи работа с тази ръка. Необходима ѝ била непрекъснато чужда помощ. Тупали ѝ килимите, почиствали, почти всеки ден двете свидетелки били там, за да свършат някаква работа, която ищцата не можела вече да върши, да избърше прозорци.

За изясняване на делото от фактическа страна по искане на страните съдът назначи и изслуша комплексна автотехническа и съдебномедицинска експертиза и съдебно-психологична експертиза, чиито заключения приема като компетентно и обективно дадено.

В своето заключение съдебно-психологичната експертиза сочи, че по данни на ищцата тя приемала и в момента психотропни медикаменти за лечение на психоемоционалното си състояние, назначени ѝ от личния лекар. Не можела да заспи без да

приема медикаменти. Според вещото лице, към момента на изследването психиката на ищцата не е преработила травмата от преживяното. Личностната и ситуативната тревожност са повишени. Емоционалната травма от катастрофата и наличните соматични проблеми пречели на личността при социализацията ѝ. Невротизмът /емоционална лабилност/ се проявявал във висока степен, а психотизмът /емоционална стабилност/ бил в ниска степен. Формирала се тип личност „Лабилен екстровеърт“. Експертизата установява наличие на посттравматична стресова симптоматика и хроничен стрес. Вещото лице сочи, че към момента ищцата не се е върнала към нормалния си живот, тъй като увреждането на дясната ключица не е отшумяло, все още не е зараснала, заболяванията артериална хипертония и тахикардия поставяли здравето на ищцата в риск. Увреждането на лявата подбедрица се отразило с нестабилна походка. Стресът от преживяното отключил нови страхове у ищцата – страх от смъртта, страх от пътуване с автомобил и автобус. В живота си преди инцидента ищцата била работоспособна, а сега не можела да упражнява дори да натоварва с движения водещата си ръка, което подтиксало психиката ѝ и я карало да се чувства не така пълноценна като личност, както преди ПТП-то.

Съдебномедицинската експертиза сочи, че ищцата получила счупване на дясната ключица, което причинило трайно затруднение в движението на дясната ръка, по смисъла на чл.129 от НК. Също така имала разкъсно контузна рана на лявото коляно, която причинила разстройство на здравето извън случаите на чл.128 и чл.129 от НК. Кръвонасядания по двете подбедрици причинили страдание без разстройство на здравето. Тези травми били получени от удари в елементи от вътрешността на купето на лек автомобил в условията на автомобилна травма. Експертизата сочи, че тези травми са в причинна връзка с настъпилото на 28.05.2018г. ПТП. Относно продължителността на възстановителния процес съдебномедицинската експертиза сочи, че счупването на ключицата не е възстановено и в момента. Според д-р Е., без оперативна намеса затруднението в движението на ръката в областта на рамото ще продължи пожизнено. Срокът за възстановяване от разкъсно контузната рана на лявото коляно бил около 20-25 дни, а кръвонасяданията по подбедриците следвало да са отзвучали за 15-20 дни.

В своето заключение комплексната експертиза сочи, че по време на ПТП-то пострадалата се е намирала на предната дясна седалка без поставен предпазен колан. Според експертите, поставен предпазен колан до голяма степен би предотвратил счупването на ключицата. Според експертизата, забавянето в лечението на счупената ключица се е отразило негативно върху възстановяването на пострадалата.

Автотехническият експерт описва подробно механизма на настъпилото ПТП на 28.05.2018г. Според експертизата, водачът на л.а. „*****“ с рег.№***** е нямал техническа възможност да предотврати произшествието, поради загубата на контрол върху управлението на автомобила вследствие на навлизането и движение на автомобила в зоната на десния завой със скорост от 93,2км/ч, по-голяма от критичната за преодоляването му без странично плъзгане /без загуба на напречна устойчивост, при която скорост на автомобила занася и навлиза безконтролно в лентата за насрещно движение. Вещото лице сочи, че употребата на спирачната система на автомобила при тази ситуация увеличава напречното плъзгане. В заключението на автотехническата експертиза се твърди, че водачът на другия л.а. „*****“ с рег.№***** също е нямал техническа възможност да предотврати произшествието. При така създамата се ситуация – насрещно движещи се автомобили с препокриващи се динамични коридори и разстояние на взаимна пряка видимост около 50м., в зоната на завоя, условието за предотвратяване на произшествието не е изпълнено, т.е. за предотвратяването му било необходимо своевременна реакция за аварийно спиране от страна на двамата водачи и сборът от размерите на опасните зони за спиране при съответните скорости на движение на автомобилите да е по-малък от разстоянието на пряка взаимна видимост между водачите им.

При така установената фактическа обстановка, съдът достига до следните правни изводи доसेжно основателността на предявените искове :

Нормата на чл.432 ал. 1 от КЗ регламентира прякото право на увредения, спрямо

когото застрахованият е отговорен, да иска обезщетението от застрахователя по застраховка "Гражданска отговорност". Увреденото лице може да предяви претенцията си за плащане пред съда само ако застрахователят не е платил в срока по чл.496 от КЗ, откаже да плати обезщетение или ако увреденото лице не е съгласно с размера на определеното или изплатеното обезщетение /чл.498 ал.3 от КЗ/. В случая съдът намира, че са налице всички изискуеми законови предпоставки ответното дружество да заплати на ищците застрахователно обезщетение за претърпените от тях в настоящото производство претърпени от малолетното им дете неимуществени вреди, настъпили от процесното ПТП. По категоричен начин от представените по делото писмени доказателства се установява, че на 28.05.2018г. управлявания от ищцата лек автомобил е ударен от друг автомобил, вследствие на което малолетното дете на ищцата, което се намирало в ръцете на своята баба на предната седалка до шофьора получило травми, подробно описани в депозираното от съдебномедицинската експертиза заключение. Установи се също така, че увреждащия автомобил е управляван от Ж. И. И., като същият е застрахован в ответното дружество по застраховка „Гражданска отговорност“, валидна към датата на процесното ПТП. След настъпването на процесното ПТП на Ж. И. е повдигнато обвинение за причиняване на средна телесна повреда на повече от едно лице по непредпазливост. Същият се е признал за виновен по така повдигнатото му обвинение, като по НОХД №1419/2019г. по описа на РС-Хасково е одобрено споразумение между подсъдимия и прокуратурата, по силата на което на Ж. И. е наложено наказание „Лишаване от свобода“ за срок от осем месеца, изпълнението на което е отложено на основание чл.66 ал.1 от НК за срок от три години. От събраните по делото писмени и гласни доказателства по несъмнен начин се установи механизма на настъпване на процесното ПТП, а именно водача на л.я. „*****“ Ж. И. управлявайки автомобила с превишена скорост, навлизайки в завой, изгубва контрол върху колата, при което настъпва удар с управлявания от ищцата л.а. „*****“, движещ се в платното за насрещно движение. Според автотехническият експерт, назначен в настоящото производство в конкретния случай не е съществувала възможност за предотвратяване на удара, тъй като скоростта на движещите се автомобили и липсата на видимост не са позволили на водачите своевременно да предприемат аварийно спиране. При тези данни по делото съдът намира за установен по несъмнен начин наличието на фактическия състав на непозволеното увреждане, а именно наличието на настъпилото ПТП изцяло по вина на Ж. И., за което е ангажирана неговата наказателна отговорност в горесцитираното НОХД, настъпили увреждания на здравето на малолетното дете на ищците и наличието на пряка причинна връзка между произшествието и вредите. Относно получените от Е. Х. Х. увреждания са налице писмени доказателства за извършените медицински прегледи, лечение, съответно гипсиране на счупената ръка, както и депозираното заключение на назначената по делото съдебномедицинска експертиза. Вещото лице подробно описва настъпилите увреждания на здравето на детето, както и предприетото лечение и съответно периодите на възстановяване от болките и страданията. В тази връзка съдът изслуша и показанията на свидетелите М. и К., като и двете подробно описаха състоянието на детето след получените травми, неговото възстановяване и поведението му във връзка с пазене на счупената ръка, съответно трудностите, които родителите са срещали при обличане, приспиване на детето, както и съвпадението на получените травми и периода на прохождение на дъщерята на ищците. При тези данни по делото съдът намира за доказан по основание иска, предявен от ищците срещу застрахователното дружество. По делото няма данни за изплатено обезщетение, като се представят писмени доказателства за определено от застрахователя обезщетение за претърпените неимуществени вреди от малолетното дете в размер на 7000лв., представляващи 50% от общия размер на вредите – 14000лв. В изпратеното от застрахователя писмо, в което се сочи размера на определеното обезщетение, се иска посочване на банкова сметка, по която да се заплати застрахователното обезщетение. Очевидно такава не е била посочена, тъй като в отговора на исковата молба, по която е образувано настоящото производство, едно от възраженията за неизплащане на застрахователно обезщетение е липсата на посочена от ищците банкова сметка, по която да се извърши съответно плащането. По отношение на възраженията за съпричиняване за

настъпване на вредоносния резултат съдът счита, че същите се явяват основателни. По категоричен начин от данните по делото се установи, че детето не е било поставено в съответната обезопасителна система, която се състои от детско столче с обезопасителни колани, придържащи детето към столчето. От своя страна това столче следва да бъде закрепено към купето на колата чрез съответните механизми и същото се поставя на задната седалка, а не отпред. В настоящия случай по безспорен начин се установи, че детето не е било поставено в такава обезопасителна система по време на настъпване на процесното ПТП, а се е намирало в ръцете на своята баба и то на предната седалка до шофьора. В депозираната по делото комплексна експертиза се прави категоричен извод от вещите лица, че ако детето е било поставено в обезопасителна система, не би получило тези увреждания на здравето. Действително при изслушване на вещите лица в съдебно заседание експертите не уточниха дали би получило и какви увреждания би получило детето, тъй като всички тези разсъждения са в сферата на предположенията. Установи се по делото, че детето не е било в подобно столче и независимо, че не е било свободно стоящо в автомобила, което несъмнено би довело до много по-фатални увреждания, а е било в ръцете на своята баба, която е изпълнила донякъде функциите на детското столче и обезопасителните колани на същото, то все пак е политнало заедно с бабата при настъпване на удара и е получило гореописаните травми. Съдебния лекар заяви при изслушването му в съдебно заседание, че масата на бабата увеличава травмиращата сила, която понася детето, независимо, че придържайки го с едната ръка към себе си все пак е минимизирала настъпването на травматични увреждания. Предвид така установената фактическа обстановка в случая, съдът намира, че са налице данни за наличие на съпричиняване на вредоносния резултат, поради което следва да се намали дължимото застрахователно обезщетение за неимуществени вреди с 50%. Експертите в своето заключение и при изслушването им в съдебно заседание са категорични, че е имало вероятност детето да не получи тези увреждания в случай, че са били спазени законовите разпоредби за поставянето му в предвидените за това обезопасителни столчета, прикрепени надеждно към самия автомобил. Съгласно изричната разпоредба на чл.133 ал.2 от ЗДвП, превозването на деца до 12-годишна възраст е забранено на предната седалка на лек автомобил, освен ако за детето е поставена допълнителна специална седалка. В следващи разпоредби на ЗДвП подробно се описват видовете и начина на ползване на системите за обезопасяване на деца /чл.137б, чл.137в, чл.137г, чл.137д/.

Съгласно чл.52 от ЗЗД, обезщетението за неимуществени вреди се определя от съда по справедливост. Справедливостта изисква претърпените болки и страдания от пострадалото лице да бъдат надлежно и адекватно обезщетени. Съгласно ППВС №4/23.12.1968г., понятието „справедливост“ е свързано с преценка на редица конкретни обективно съществуващи обстоятелства, които трябва да се вземат предвид от съда при определяне размера на обезщетението. Такива обективни обстоятелства са характера на увреждането, начина на настъпването, обстоятелства, при които е станало, допълнителното влошаване на здравето, причинените морални страдания.

Съдът кредитира изцяло депозираното от съдебномедицинската експертиза заключение, в което вещото лице сочи, че периода на възстановяване на малолетното дете на ишците от получените травми от процесното ПТП е до четири месеца. За травмата в областта на главата, включваща и мозъчното сътресение, д-р Е. намира за възможно детето да изпитва пристъпи от главоболие в продължение от 2 до 4 месеца, а срокът за възстановяване от счупванията не превишава 4 месеца, според експерта. Вещото лице сочи, че е възможно детето да изпитва продължаваща или фантомна болка и за по-продължителен период от време. При тези данни по делото съдът счита, че на малолетното дете на ишците следва да се присъди обезщетение в размер на 20000лв., представляващи дължимия общ размер на обезщетението за неимуществени вреди, причинени в резултат на ПТП, настъпило на 28.05.2018г., като с оглед приетото наличие на съпричиняване този размер следва да се намали и да се присъди сумата от 10000лв., ведно със законната лихва върху обезщетението от датата на депозиране на исковата молба, по която е образувано настоящото производство, т.е. 10.09.2021г. до окончателното изплащане, а иска в останалата част до пълния предявен размер от 25000лв., като неоснователен и недоказан следва да се отхвърли.

Съдът намира за неоснователен предявения акцесорен иск за заплащане на мораторна лихва, поради липса на посочена банкова сметка, по която застрахователят може да преведе определеното застрахователно обезщетение. Действително ответното застрахователно дружество е било поканено от ищците да заплати съответно обезщетение за нанесените неимуществени вреди на тяхното малолетно дете, но същото не е изпълнило това свое задължение. С писмо от 02.02.2021г. след разглеждане на щетата, с цел своевременно обезщетяване на претърпените от пострадалото лице Е. Х. Х. болки и страдания, вследствие настъпило на 28.05.2018г. ПТП, експертния съвет е определил застрахователно обезщетение за претърпените неимуществени вреди в размер на 7000лв., представляващи 50% от общия размер на вредите – 14000лв. В писмото изрично е посочено, че за изплащане на определеното застрахователно обезщетение е необходимо представяне на лична актуална банкова сметка на пострадалото лице Е. Х. Х. или нотариално заверено пълномощно – оригинал, в полза на когото пострадалото лице желае да бъде изплатена сумата /чл.338 ал.1 от КЗ/. Няма данни по делото, от които да се прави извод, че на застрахователя е била посочена банкова сметка, по която да се изплати застрахователно обезщетение за неимуществени вреди на пострадалото от процесното ПТП малолетно дете на ищците, поради което съобразно изричната законова разпоредба в тази насока, в случая е налице забава на кредитора и ответното дружество не дължи лихва по чл.409 от КЗ / чл.380 ал.3 от КЗ/. Ето защо, предявения иск за заплащане на мораторна лихва в размер на 1472,22лв. върху претендираните суми за главница, считано от 11.02.2021г. до датата на завеждане на иска, следва ад се отхвърли като неоснователен и недоказан.

На основание чл.78 ал.1 от ГПК и с оглед изхода на делото следва да се присъдят на ищците и направените разноски в размер общо на 1247лв., съобразно уважената част от исковите претенции. Съответно на ответното дружество следва да се присъдят направените разноски в размер общо на 1232лв., съобразно отхвърлената част от исковите претенции.

Мотивиран така, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА ЗД „Бул Инс“ АД, ЕИК 831830482, със седалище и адрес на управление гр.София, район „Лозенец“, бул.„Джеймс Баучер“ №87, представляван от изпълнителните директори Стоян Станимиров Проданов и Крум Димитров Крумов, да заплати на Н. С. Г. с ЕГН:***** и Х. Р. Х. с ЕГН:***** в качеството им на родители и законни представители на малолетното дете Е. Х. Х. с ЕГН:*****, тримата от с.Минерални бани, общ.Минерални бани, със съдебен адрес *****, адв.Т. Ч., сумата от **10000лв.**, представляваща обезщетение за неимуществени вреди – болки и страдания, причинени от увреждане на здравето на Е. Х. Х., настъпило на 28.05.2018г.при ПТП в землището на *****, общ.Минерални бани, причинено от Ж. И. И. /застрахован в „Бул Инс“ АД/ при управление на л.а. „*****“ с рег.№*****, ведно със **законната лихва** върху обезщетението от датата на предявяване на иска – **10.09.2021г.** до окончателното изплащане, като иска в останалата част до пълния предявен размер общо от 25000лв., като неоснователен **ОТХВЪРЛЯ**.

ОТХВЪРЛЯ предявения от Н. С. Г. с ЕГН:***** и Х. Р. Х. с ЕГН:***** в качеството им на родители и законни представители на малолетното дете Е. Х. Х. с ЕГН:*****, тримата от с.Минерални бани, общ.Минерални бани, със съдебен адрес *****, адв.Т. Ч., против ЗД „Бул Инс“ АД, ЕИК 831830482, със седалище и адрес на

управление гр.София, район „Лозенец“, бул.,„Джеймс Баучер” №87, представляван от изпълнителните директори Стоян Станимиров Проданов и Крум Димитров Крумов, иск за заплащане на мораторна лихва върху застрахователните обезщетения в размер на 1472,22лв. за периода 11.02.2021г. – 10.09.2021г., като неоснователен.

ОСЪЖДА ЗД „Бул Инс” АД, ЕИК 831830482, със седалище и адрес на управление гр.София, бул.,„Джеймс Баучер” №87, представляван от изпълнителните директори Стоян Станимиров Проданов и Крум Димитров Крумов, да заплати на Н. С. Г. с ЕГН:***** и Х. Р. Х. с ЕГН:***** в качеството им на родители и законни представители на малолетното дете Е. Х. Х. с ЕГН:*****, тримата от с.Минерални бани, общ.Минерални бани, със съдебен адрес *****, адв.Т. Ч., направените по делото **разноски** в размер общо на **1247лв.**, съобразно уважената част от исковите претенции.

ОСЪЖДА Н. С. Г. с ЕГН:***** и Х. Р. Х. с ЕГН:***** в качеството им на родители и законни представители на малолетното дете Е. Х. Х. с ЕГН:*****, тримата от с.Минерални бани, общ.Минерални бани, със съдебен адрес *****, адв.Т. Ч., да заплатят на ЗД „Бул Инс” АД, ЕИК 831830482, със седалище и адрес на управление гр.София, бул.,„Джеймс Баучер” №87, представляван от изпълнителните директори Стоян Станимиров Проданов и Крум Димитров Крумов, направените по делото **разноски** в размер общо на **1232лв.**, съобразно отхвърлената част от исковите претенции.

Решението подлежи на обжалване пред Окръжен съд-Хасково в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Хасково:/П/ не се чете

Вярно с оригинала!

Секретар: В.К.